

[Forsvarsministeren.]

både A og Ø i den forsvarskæde, der er skabt i Vesteuropa, den solidaritet, der siger, at man for enhver pris vil sætte kræfterne ind på at holde denne strategisk vigtige flankestilling i Nordeuropa.

Når det ærede medlem hr. Aksel Larsen så sluttelig nævnte noget om den flyveplads på Grønland, der hedder Bluie West One, og i forbindelse dermed udtalte, at der var fra amerikansk side indrettet hospitalsplads til ikke mindre end 20 000 patienter, kan jeg sige, at de folk, der kender til forholdene i Grønland, og som har været der, beretter for mig, at dette astronomiske tal er uden nogen forbindelse med virkeligheden, hvad jeg heller ikke tvivlede om.

Det ærede medlem er jo undertiden noget letfærdig i sin argumentation og har det i hvert fald med tal ligesom den bekendte Holberg-skikkelse, der sagde: Herren kan roligt sætte et nul til! Forholdet er det, at der deroppe er et hospital, som har en maksimal belægning af 600—800 mand, og postulatet om de kilometerlange hospitalsgange er ganske simpelt det rene vanvid, idet hospitalet består af en række enkelte barakker af normal størrelse. Der er 26 sygebarakker, og de resterende bygninger anvendes som boliger, naturligvis, for sygeplejepersonalet. Den enkelte barak har en normal belægning på 12 mand, og den maksimale længde af hospitalsgangene sammenlagt er, efter hvad kyndige folk siger, 600 m. Iøvrigt vil jeg for at tilfredsstille det ærede medlems videbegærlighed sluttelig tilføje, at dette hospital var tænkt i sin tid som et transithospital for syge og sårede fra de europæiske slagmarker under den forrige verdenskrig på vej hjem til De Forenede Stater.

Bøgholm: Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger i anledning af de taler, der blev holdt af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og det ærede medlem hr. Aksel Larsen.

Det var med stor interesse, jeg hørte den tale, der blev holdt af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), holdt med den understrøm af varme følelser, der så ofte præger det ærede medlems taler, og utvivlsomt kunne der ikke her i salen gives nogen bedre fremstilling af den politik, der er det radikale venstres, end den fremstilling, der blev givet af det ærede medlem. Men jeg må have lov til at sige til det ærede medlem, at det var en tale ganske uden realisme. Det var, som om denne tids dybe, ja, frygtelige

alvor i virkeligheden ikke var gået op for det ærede medlem.

Det ærede medlem havde to råd at give. Det ærede medlem havde for det første det råd at give verdensdemokratiet at føre en indrømmelsernes politik. Der skal ofte mere mod til indrømmelser, sagde det ærede medlem. Javel, indrømmelsernes politik har været ført tidligere, og det har vist sig, at aldrig har nogen indrømmelsernes politik standset en diktaturstat på dens erobringsbane, men tværtimod ført til, at for hver indrømmelse, der blev givet, er nye krav blevet rejst, er nye krigstrusler blevet ført frem, er diktaturet gået videre frem ad erobringsbane. Det var det, vi oplevede i mellemkrigsårene, da retten afrustedes overfor uretten, da demokratiet nedlagde våbnene overfor diktaturet. Det ærede medlem behøver jo blot at tænke på, hvad ordene Rhinlandets remilitarisering, Saar, Østrig, Tjsekoslovakiet betyder, hvordan de førte frem til Danzigkravet, kravet om magten over Europa. Det er denne politik, det ærede medlem tilråder verdensdemokratiet at føre. Det er en politik, der ikke trykker freden, men en politik, der tværtimod bringer freden i fare. Det er den politik, der på ganske afgørende måde blev brudt med under Koreakonflikten, hvor historien engang vil dømme, at det, der skete, da De Forenede Nationer greb ind i Koreakonflikten, var, at verdensdemokratiet sagde sit nej til aggressionen og satte magt bag dette nej.

Det ærede medlem havde også et råd at give dansk politik, og det råd, det ærede medlem havde at give dansk politik, var at føre en neutralitetspolitik i forbindelse med en eller anden form for afrustning. Det er ejendommeligt nok, at det ærede medlem i sin tale i dette høje ting ikke har ment at kunne stille sig bagved den politik, som det radikale venstres fører, afdøde udenrigsminister Munch, gjorde sig til talsmand for i Genève og i møder her i vort eget land, nemlig den ensidige afrustnings politik. I dag taler det ærede medlem til os om det ønskelige i en nordisk forsvarspagt. Jeg har lov til at spørge det ærede medlem, om det ikke netop var ønsket om en nordisk forsvarspagt, som det ærede medlems parti med hele den indflydelse, partiet rådede over, vendte sig imod, da der var mulighed for at opnå en nordisk forsvarspagt; da var det ærede medlem og hans parti ikke hjemme (*Jørgen Jørgensen [Lejre]*: Det er jo ikke rigtigt!). Det ærede medlem afbryder mig og siger, at det er ikke rigtigt. Jeg beder det ærede medlem tænke på situationen, da den daværende